

Arrest

nr. 227 068 van 4 oktober 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VANDER VELPEN
Atletenstraat 31
2020 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 maart 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 mei 2019 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. VANDER VELPEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 4 oktober 2018 dient de verzoekende partij een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in.

1.2. Op 28 maart 2019 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 04.10.2018 werd ingediend door:

Naam: H. (..)

Voornaam: N. (..)

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: 08.10.1979

Geboorteplaats: Temsamane

Identificatienummer in het Rijksregister: xxxxxxxxxxxxxx

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (..)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 04.10.2018 voor de vierde maal gezinshereniging aan met dezelfde referentiepersoon, zijnde haar broer H. B. M. (..), van Spaanse nationaliteit, met rijksregisternummer xxxxxxxxxxxxxx.

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: ‘de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; ...’

Artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat ‘de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel’.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden van artikel 47/3, §2 van de wet van 15.12.1980 werden volgende documenten voorgelegd:

- ‘attestation du revenu global imposé au titre de l’année 2015’ n°29378/2016 dd. 24.10.2016 op naam van betrokkene
- bewijzen geldstortingen (MoneyGram) vanwege de referentiepersoon ten gunste een derde, B. A. (..), zijnde de moeder van de referentiepersoon / betrokkene, dd. 10.05.2013, 05.08.2013 en 09.10.2013
- ongedateerde verklaring op eer vanwege B. A. (..)
- ‘attestation de prise en charge’ n° 1006/2016 dd. 20.10.2016
- ‘attestation administrative’ n°253 dd. 23.01.2017
- attest van erkenning van handicap FOD Sociale Zekerheid dd. 30.09.2016 op naam van betrokkene
- verklaring op eer dd. 31.01.2016 vanwege H. A. S. (..) en H.A. F. (..)
- overlijdensakte op naam van een derde, H. C. (..)
- medische attest dd. 12.06.2017, waarin wordt verwezen naar de reeds aangetoonde erkenning van de handicap van betrokkene

Deze documenten warden reeds voorgelegd in het kader van de aanvragen gezinshereniging dd. 23.11.2016 en 14.07.2017, en besproken en weerlegd in de bijlage 20 dd. 19.05.2017 en 11.01.2018. Er kan dienstig naar verwezen worden.

In het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging werden volgende bijkomende documenten voorgelegd:

- geactualiseerde documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon (attest betalingen werkloosheid met betrekking tot de periode september – november 2018)
- geactualiseerde loonfiches op naam van H. A. S. (..), zijnde de dochter van de referentiepersoon, voor de periode september – november 2018
- geactualiseerde attesten dd.d 20.12.2018 waaruit blijkt dat betrokkene, de referentiepersoon en hun moeder tot op datum van de attesten geen financiële steun aanvroegen bij het OCMW te Antwerpen
- medische attest dd. 20.12.2018 waarin wordt verwezen naar de reeds aangetoonde erkenning van de handicap van betrokkene

Deze geactualiseerde documenten doen geen afbreuk aan de vaststellingen van de bijlage 20 dd. 19.05.2017 en 11.01.2018.

Er dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat de referentiepersoon sedert 22.04.2009 in België verblijft. Van een (dreigende) schending van het recht op vrij verkeer van de referentiepersoon is dus geen sprake.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat dit niet blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens. Het gegeven dat betrokkene op 14.04.2016 in België gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon doet geen afbreuk aan deze vaststellingen.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet afdoende heeft aangetoond dat ze onvermogen was in haar land van herkomst of origine voor haar komst naar België, er onvoldoende werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine ten laste was van de referentiepersoon, er niet blijkt dat de referentiepersoon niet ten laste valt van de Belgische staat, en dat er niet afdoende werd aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over voldoende bestaansmiddelen om betrokkene ten laste te nemen.

Het gegeven dat betrokkene sedert april 2016 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst of origine.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren.

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt niet afdoende dat betrokkene reeds in het land van herkomst ten laste was van de burger van de Unie of in het land van herkomst reeds deel uitmaakte van het gezin van de burger van de Unie, en dit in de periode voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging. Betrokkene toont dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.“

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit informatie van de dienst vreemdelingenzaken blijkt dat verzoekende partij in bezit werd gesteld van een A-kaart, geldig tot 11 juni 2020, dit naar aanleiding van een positieve beslissing inzake haar regularisatieaanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

2.2. Daar de verzoekende partij thans in bezit is van een wettig verblijf, hetgeen zij ook wenste te bekomen met haar aanvraag in functie van haar broer, stelt de Raad ter terechtzitting de vraag naar het actueel belang bij onderhavig beroep.

Er dient immers te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad (RvS 14 november 1997, nr. 69.601, TB.P. 1998, 614; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528, R.A.C.E. 1994, z.p.).

2.3. Ter terechtzitting repliceert de advocaat van de verzoekende partij zich ter zake te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Wanneer daarnaar bevroegd, komt het de verzoekende partij evenwel toe te duiden waarin haar belang bij de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing nog steeds bestaat. Het volstaat daartoe niet te verwijzen naar de wijsheid van de Raad.

2.4. De Raad oordeelt dat het onderhavig beroep onontvankelijk is bij gebrek aan actueel belang.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend negentien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER